

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **O. D. B.**, proti žalované: **Komise pro projednávání přestupků města Vyškov**, se sídlem Masarykovo nám. 1, Vyškov, o žalobě proti rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov ze dne 18. 7. 2001, č. j. RRRÚP 162/01, v řízení o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 27. 12. 2002, č. j. 6 C 669/2001 - 20, ve znění opravného usnesení ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 C 669/2001 – 27,

t a k t o :

- I. Odvolání **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V záhlaví blíže označeným rozsudkem Okresní soud ve Vyškově zrušil shora uvedené rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov a rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2001, č. j. KPP 458/00, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, a to za spáchání přestupku podle § 105 odst. 2 písm. d) a odst. 3 písm. a) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Výrokem sub. II zároveň uložil Okresnímu úřadu povinnost nahradit žalobkyni na nákladech řízení částku 4500 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaná podala dne 28. 5. 2003 proti výroku sub. II tohoto rozsudku odvolání, které adresovala rovněž Okresnímu soudu ve Vyškově, přičemž se řídila nesprávným poučením uvedeným v rozsudku o přípustnosti odvolání proti tomuto výroku.

Okresní soud předložil odvolání 27. 5. 2004 Krajskému soudu v Brně, který mu jej po třech letech a šesti měsících vrátil přípisem dne 12. 11. 2007 s tím, že s ohledem na nepřípustnost odvolání není soudem funkčně příslušným. Po dalším roce, totiž dne 18. 11. 2008, byla věc předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Z předloženého spisu Okresního soudu ve Vyškově je zřejmé, že šlo o věc správního soudnictví (přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy) podle dřívější právní úpravy (viz § 244 a násl. o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002). Podle § 250j odst. 4 o. s. ř. proti rozhodnutí soudu nebyl přípustný opravný prostředek. Řádný opravný prostředek není ostatně přípustný ani podle nové právní úpravy (soudního řádu správního).

Nejvyšší správní soud ve svém usnesení publikovaném pod č. 737/2006 Sb. NSS konstatoval, že nesprávné poučení krajského soudu o možnosti podat kasační stížnost proti

jeho rozhodnutí (v daném případě proti usnesení o přerušení řízení) nemůže založit její přípustnost. Proto i v nyní posuzovaném případě, přestože byli účastníci okresním soudem nesprávně poučeni o přípustnosti odvolání proti výroku o nákladech řízení, je odvolání nepřipustné.

Nejvyšší správní soud se tak nemůže věcí v odvolacím řízení zabývat, protože k takovému řízení není funkčně příslušný ani on, ani žádný jiný soud. Tato podmínka řízení je neodstranitelná; proto Nejvyšší správní soud podané odvolání odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož v případě odmítnutí žaloby nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2008

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu